EEN VERHAAL VAN HOOP, VEERKRACHT EN SUCCES

Door Mary Phiona Nalweyiso

Projectmanager en bestuurslid, van Tusaidiane Trust Uganda, vrijwillig Projectmanager en bestuurssecretaris van Elizabeth Namaganda Foundation, Oeganda

Dit verhaal laat zien hoeveel onderwijs, de goedheid van anderen en een tweede kans voor een kind kunnen betekenen.

Toen mijn vader in 1996 overleed, veranderde mijn wereld voorgoed. Mijn moeder, die al tijdens haar huwelijk lid was van de Graalbeweging, stond er ineens alleen voor met zeven schoolgaande kinderen. Ik was de jongste. Het waren zware tijden. Mijn moeder kon ons schoolgeld niet betalen en onze toekomst was onzeker.

In die moeilijke periode zocht mijn moeder contact met wijlen Elizabeth Namaganda. Haar betrokkenheid zou mijn leven een andere wending geven. Via haar Help Me to School Programma, dat zij samen met Stichting Mirembe in Nederland uitvoerde, bood Elizabeth aan de helft van mijn schoolgeld te betalen: vanaf het vierde leerjaar van de basisschool tot en met het zesde leerjaar van de middelbare school. Mijn broer, die toen aan het Law Development Centre in Oeganda studeerde, bracht grote offers om de andere helft te kunnen betalen.

Dankzij de gebeden van mijn moeder, de vastberadenheid van mijn broer en de vrijgevigheid van Elizabeth en Stichting Mirembe kon ik naar school blijven gaan. Een droom die onbereikbaar leek, werd werkelijkheid omdat mensen in mij geloofden en in mijn toekomst wilden investeren.
Hun steun en de offers die zij brachten, heb ik nooit als vanzelfsprekend gezien. Ik werkte hard voor mijn eindexamens en kreeg een overheidsbeurs om aan Makerere University te studeren. Daar behaalde ik mijn diploma in informatietechnologie met de onderscheiding ‘second-class upper’. (=’Goed’)

Onderwijs betekende voor mij veel meer dan een diploma. Het was mijn houvast, gaf mij hoop en bood mij de kans een andere toekomst op te bouwen. Dankzij hun offers kreeg ik een kans die ik de rest van mijn leven ten volle wilde benutten.

In 2012 overleed Elizabeth Namaganda. Voor ons, die zoveel aan haar te danken hadden, voelde het alsof we opnieuw wees waren geworden. Op dat moment namen nog meer dan 35 kinderen deel aan haar programma Help Me to School. Hun toekomst was ineens onzeker.

Gelukkig bleef Elizabeths droom ook na haar overlijden voortleven, voor ons en voor vele andere kwetsbare kinderen. Stichting Mirembe zorgde daarvoor.

Persoonlijke vrienden van Elisabeth in het bestuur van Stichting Mirembe, de belangrijkste sponsor van het programma, overlegden met Rose Nayiga en Benedicta Nassanga, die in Oeganda nauw met Elizabeth hadden samengewerkt. Zij namen het initiatief om haar werk voort te zetten en haar NALATENSCHAP levend te houden. Ook benaderden zij enkele ex-pupillen van het schoolgeldprogramma, onder wie Leonard Musolooza, Anatoli Nkonge en ikzelf.

Samen richtten we in 2013 de Elizabeth Namaganda Foundation (ENF) op. We vormden een bestuur onder leiding van de heer Ivan Aloysius Kalanzi om Elizabeths visie voort te zetten: levens veranderen door onderwijs. Sindsdien ben ik bestuurssecretaris. Daarnaast werk ik twee dagen per week als vrijwilliger bij ENF, voor dit doel dat mij na aan het hart ligt.

Mijn ervaringen inspireerden mij om een diploma te halen in projectplanning en -management aan het Uganda Catholic Management and Training Institute (UCMTI). Elizabeth was daar directeur en een van

de oprichters geweest. Ik wilde beter toegerust zijn om met mensen, organisaties en gemeenschappen te werken.

In 2018 studeerde ik af als beste student van het instituut en ontving ik de Elizabeth Namaganda Excellence Award. Dat motiveerde mij nog meer om mij in te zetten voor de ontwikkeling van gemeenschappen. Met deze vaardigheden kan ik meer betekenen voor liefdadigheidsorganisaties.

Voor de verplichte stage van mijn opleiding vond ik een plek bij Tusaidiane Uganda, waar ik praktijkervaring kon opdoen in projectmanagement. Na mijn stage kreeg ik er een baan. Ik werk er sinds 2017.

In 2022 verloor ik mijn moeder. Haar overlijden raakte mij diep. Ik kon me nauwelijks voorstellen hoe ik zonder haar verder moest. Het deed mij verdriet dat zij niet meer volop kon meegenieten van wat mijn opleiding mij had gebracht.

Terwijl ik in 2023 nog volop rouwde, moedigde Rose Nayiga Leonard en mij aan om een masteropleiding te volgen. Zij begeleidt mij nog altijd als mentor. Volgens haar zou die verdere opleiding niet alleen de toekomst van ENF versterken, maar ook de kinderen inspireren voor wie wij ons inzetten.

Met steun van Stichting Mirembe via ENF begon ik in augustus 2023 aan mijn masteropleiding aan Uganda Martyrs University in Nkozi. Ik stortte mij vol overgave op mijn studie. Het studeren hielp mij mijn verdriet een plek te geven en opnieuw richting en kracht te vinden.

Op 18 oktober 2026 behaalde ik mijn Master of Business Administration (MBA). Achter die mijlpaal schuilen jaren van doorzetten en de vrijgevigheid van mensen die steeds weer in mijn toekomst wilden investeren.

Nu ben ik 39, moeder van twee prachtige meisjes van vijf en zeven jaar, projectmanager en bestuurslid bij Tusaidiane Trust Uganda, bestuurssecretaris van ENF en trots op mijn masterdiploma.

Ik ben ontzettend dankbaar aan:

- **Wijlen Elizabeth Estencia Namaganda**, die mij de kans gaf naar school te gaan en mij inspireerde tot het werk dat ik nu doe.
- **Stichting Mirembe en alle sponsors in Nederland**, die Elizabeths droom levend houden en mijn verdere opleiding mogelijk maken. Zij blijven ons steunen en begeleiden ENF op weg naar zelfstandigheid.
- **De Elizabeth Namaganda Foundation**, die mij de ruimte geeft om te groeien, anderen te helpen en bij te dragen aan haar missie, en die mij helpt mijn dromen waar te maken door onderwijs.
- **Baaba Rose Nayiga**, voor haar begeleiding, aanmoediging en vertrouwen in mij, vooral tijdens mijn moeilijkste momenten.
- **Mijn broer Cornelius,** die meehielp mijn schoolgeld op de basisschool en de middelbare school te betalen.
- **Mijn hele familie**, voor hun liefde, gebeden en steun.

Ik hoop dat ik mijn overleden vader en moeder, de ENF-familie, Stichting Mirembe, Rose, mijn broer en mijn hele familie trots heb gemaakt.

Ik wil blijven bijdragen aan de ontwikkeling van liefdadigheidsorganisaties en de gemeenschappen die zij ondersteunen. Op de lange termijn wil ik kennis opbouwen en delen over hoe deze organisaties hun werk kunnen voortzetten en blijvend verschil kunnen maken, ook nu de steun van donoren verandert.
Ik hoop hen te helpen zich aan nieuwe financieringsprioriteiten aan te passen, zodat zij kwetsbare gemeenschappen kunnen blijven ondersteunen.

Tegen ieder kind in het ENF-programma en iedereen die zich vergeten voelt of de moed dreigt te verliezen, wil ik zeggen: ***Houd hoop, werk hard en laat de omstandigheden van vandaag nooit bepalen wat je morgen kunt bereiken.***

En tegen iedere sponsor, mentor en iedereen die de toekomst van een ander helpt opbouwen: **dank je wel**! Uw steun kan niet alleen één leven veranderen, maar biedt ook nieuwe kansen aan volgende generaties.

In 1996 was ik een kind dat haar vader verloor. Later moest ik ook afscheid nemen van Elizabeth in 2012 en van mijn moeder in 2022. Nu, in 2026, ben ik moeder, professional, vrijwilliger en bestuurslid, heb ik een masterdiploma en wil ik andere kinderen helpen hun eigen weg naar succes te vinden. God schrijft prachtige verhalen.

De opleiding die ik kon volgen en de goedheid van de mensen om mij heen hebben mij gevormd en richting gegeven aan mijn werk. Nu wil ik andere kinderen de kans bieden om te leren, te groeien en een betere toekomst op te bouwen. Dat is de nalatenschap waaraan ik wil blijven bijdragen.

Mijn verhaal laat zien dat hoop kan terugkeren, dat dromen ondanks tegenslag kunnen blijven bestaan en dat de goedheid van mensen tot lang na hun leven kan doorwerken. Wie investeert in het onderwijs van een kind, opent deuren voor meerdere generaties. De vrijgevigheid die mijn leven veranderde, inspireert mij nu om ook voor anderen een blijvend verschil te maken.

Dank jullie wel, ENF en Stichting Mirembe, voor jullie investering in mijn opleiding. Moge God jullie rijkelijk zegenen!

Kampala, Oeganda, 23 oktober 2026

